

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 stycznia 1961 r.

w sprawie opodatkowania nadmiernych ubytków win, moszczów winnych i miodów pitnych w wytwórniach gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 43 uchwały nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A 97, poz. 1488 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za wina, moszcze winne i miody pitne w rozumieniu zarządzenia uważa się napoje alkoholowe wymienione w art 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o produkcji win, moszczów winnych i miodów pitnych oraz o obrocie tymi produktami (Dz. U. Nr 58, poz. 462) oraz napoje alkoholowe uzyskiwane przez dodawanie spirytusu do moszczów.

2. Wina, moszcze winne, miody pitne i napoje alkoholowe, o których mowa w ust. 1, zwane będą w dalszym ciągu zarządzenia „napojami winnymi”.

§ 2. 1. Nadmierne ubytki napojów winnych powstałe w wytwórniach win prowadzonych przez jednostki gospodarki uspołecznionej podlegają podatkowi obrotowemu według zasad niniejszego zarządzenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się zarówno do gotowych napojów winnych, jak również do półproduktów, poczynając od chwili nastawu

3. Za jednostki gospodarki uspołecznionej w rozumieniu ust. 1 uważa się jednostki, do których stosuje się przepisy o podatku obrotowym od jednostek gospodarki uspołecznionej.

4. Za wytwórnie w rozumieniu ust. 1 uważa się również zakłady Centralnych Piwnic Win Importowanych podległych Centralnemu Zarządowi Hurtu Spożywczego.

§ 3. 1. Za nadmierne ubytki napojów winnych w rozumieniu § 2 ust. 1 uważa się wyrażone w litrach braki napojów winnych, stanowiące różnicę pomiędzy stanem książkowym a zapasem rzeczywistym, zmniejszoną o ilość naturalnych strat powstających przy produkcji i magazynowaniu, w granicach ustalonych norm, których wysokość i zasady obliczania określił powołany do tego organ.

2. Jeżeli ubytek napojów winnych powstał z powodu nielegalnego usunięcia napojów winnych (np. kradzieży), opodatkowaniu podlega cały ubytek tych napojów bez potrącenia dozwolonego zaniku.

§ 4. Za datę dokonania obrotu, w przypadkach, o których mowa w § 2, uważa się dzień stwierdzenia nadmiernego ubytku.

§ 5. 1. Podatek obrotowy od nadmiernych ubytków napojów winnych oblicza się przez pomnożenie ilości nadmiernego ubytku (§ 3) przez stawkę podatkową.

2. Stawkę podatkową (ust. 1) określa dla wytwórni na rok podatkowy właściwy miejscowo wydział finansowy szczebla wojewódzkiego kwotowo od jednego litra ubytku, odrębnie dla każdego rodzaju napojów winnych, na podstawie danych wynikających z planu techniczno-ekonomicznego danej wytwórni. Stawkę ustala się przez podzielenie planowanej

kwoty podatku obrotowego przypadającego od danego rodzaju napoju winnego przez planowaną do sprzedaży ilość litrów napoju winnego danego rodzaju.

3. W razie ustalenia 2 lub więcej stawek podatkowych dla jednej wytwórni, jeżeli w razie stwierdzenia nadmiernego ubytku napojów winnych nie można określić ich rodzaju, stosuje się najwyższą stawkę ustaloną dla wytwórni

4. Do czasu ustalenia planu techniczno-ekonomicznego na dany rok podatkowy stosuje się prowizorycznie stawki obowiązujące w poprzednim roku podatkowym

5. Do nadmiernych ubytków półproduktów (§ 2 ust. 2) stosuje się stawkę podatkową właściwą dla gotowego napoju, jaki określony został w zgłoszeniu nastawu, z którego pochodzi dany półprodukt

6. Stwierdzone nadmierne ubytki napojów winnych określonego rodzaju (§ 5 ust. 2) nie mogą być kompensowane nadwyżkami lub nie wykorzystanymi zanikami napojów winnych innego rodzaju, stwierdzonymi w czasie tej samej rewizji obrachunkowej, ani też nadwyżkami lub nie wykorzystanymi zanikami tego samego rodzaju, stwierdzonymi przy następnych rewizjach obrachunkowych.

§ 6. 1. Przy ustalaniu zapasu książkowego za usprawiedliwiony uważa się również rozchód napojów winnych:

- 1) wydanych dla celów badań laboratoryjnych, degustacyjnych i kontroli produkcji — w ilościach określonych przez jednostki nadrzędne,
- 2) niezdatnych do spożycia i zniszczonych w obecności organów szczególnego nadzoru podatkowego,
- 3) zniszczonych wskutek wypadku spowodowanego siłą wyższą lub w następstwie zdarzenia niezależnego od przedsiębiorstwa (którego nie dało się przewidzieć ani któremu nie można było zapobiec), pod warunkiem dochowania wymagań, przewidzianych w § 23 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w przemyśle winiarskim (Dz. U. Nr 66, poz. 325) i udowodnienia faktu zniszczenia oraz ilości zniszczonych napojów winnych,
- 4) wydanych nieodpłatnie na inne cele niż wymienione w pkt 1 na podstawie szczególnych dyspozycji właściwego organu naczelnego, uzgodnionych z Ministerstwem Finansów.

2. Jeżeli jednostka gospodarcza była ubezpieczona od szkód powstałych wskutek zniszczenia napojów winnych, przepisy ust. 1 pkt 3 stosuje się jedynie w przypadku, gdy odszkodowanie z tytułu powyższych strat nie przekracza ceny fabrycznej tych napojów.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*